

Prvo karting tekmovanje juniorjev

Letos je bil v avto-moto šport, v znani disciplini KARTING, vključen novi tekmovalni razred JUNIOR. V njem nastopajo pionirji, ki so v koledarskem letu dosegli starost 9 in največ 14 let. Ob že dokaj utrjenem sodelovanju avto-moto društva Moste z osnovnimi šolami v Ljubljani tako pri prometni vzgoji kot pri vključevanju podmladka iz osnovnih šol v AMD Moste, je bilo v soboto, 12. oktobra za najmlajše organizirana posebna prireditev — KARTING TEKMOVANJE JUNIORJEV.

Meddruštveno tekmovanje, ki so se ga udeležili tekmovalci iz petih društev, je bilo na parkirnem prostoru Julona na Letališki cesti 15 v Ljubljani pod pokroviteljstvom znane podjetja za izdelovanje zavornih elementov Sinter—Ljubljana, Cesta v mestni log 100 b.

Tekmovalci so bili razdeljeni v dve skupini, in to v skupino, v kateri so nastopajoči prvi tekmovalci, in v skupino tekmovalec, ki so že tekmovali. Tekmovalec je bilo 16, vozili so na progi, dolgi 200 m. Prva skupina je vozila trikrat po 10 krogov, druga skupina pa trikrat po 14 krogov.

Rezultati:

I. SKUPINA: 1. Romaž Gorenc, AMD Moste, 2. Matjaž Štefe, AMD Moste, 3. Željko Pribanič, AMD Koprivnica, 4. Jaka Valant, AMD Moste, 5. Klemen Krapež, AMD Moste, 6. Simona Krapež, AMD Moste, 7. Robert Snoj-Zivec, AMD (najmlajši tekmovalec).

II. SKUPINA: 1. Matjaž Demojz, AMD Piran, 2. Aleš Videmšek, AMD Moste, 3. Iztok Križan, AMD Celje, 4. Jani Kepec, AMD Moste, 5.

● MALI NOGOMET

Pionirski turnir Ortedija 85

Pionirska ekipa Ortedija je v Novem Polju priredila odlično organiziran turnir, ki se je končal z zmago Slavije.

Pionirski mali nogomet v naši občini letos očitno doživlja pravi preporod. Po nekaj uspešno izvedenih pionirskih turnirjih v Štepanjskem naselju so bili tokrat maloštevilni gledalci na OŠ Leopolda Mačka-Boruta v Novem Polju priče odlično pripravljenemu turnirju, ki ga je organizirala pionirska ekipa Ortedija in na katerem je sodelovalo 12 ekip.

Pravico nastopa so imeli igralci, rojeni leta 1970 in mlajši. V močni konkurenci je prvo mesto zasedla ekipa Slavije, ki je v finalu premagala Flamingo, tretje mesto so osvojili domačini Ortedija, četrta pa je bil Winston. Za najboljšega vratarja so proglasili Lada Lorbka iz Slavije. Najbolj pa velja pohvaliti izredno organizacijo turnirja, ki je bila na visoki kakovostni ravni in bi jo organizatorju zavidala tudi mnoga dobro organizirana športna društva, čeprav so bili prireditelji pionirji sami, brez večje pomoči starejših občanov in mladine.

Vse je bilo organizirano tako, kot bi šlo za kakršni turnir koordinacijskega odbora za mali nogomet. Vsi sodelujoči v organizaciji so dobro opravili svoje delo, poskrbljeno pa je bilo tudi za dobro počutje žal maloštevilnega občinstva, večinoma otrok in mladine. Pa zagotovo tudi starej-

šim občanom ne bi bilo žal, če bi si ogledali turnir.

Za konec še nekaj besed o prireditelju, ekipi Ortedija: Ekipa obstaja približno štiri leta, vendar so pionirji tokrat prvi organizirali večji turnir. Ves čas so se sami organizirali, denar za nabavo dresov pa so prislužili z zbiranjem starega papirja. Ekipo vodi Uroš Železnik in Boštjan Zabjek. V kratkem pa naj bi telesnovzgojno društvo Rekord dalo ekipi na razpolago telovadnico in jim tako omogočilo zimске treninge. Pred nekaj meseci je steklo tudi prijateljsko sodelovanje Ortedije z ekipo Alan Ford iz Štepanjskega naselja, od tega turnirja pa tudi s športnim društvom Golovec in ekipo BMV.

Turnir Ortedije je lep zgled za prihodnje organizacije, saj je mali nogomet, zlasti pionirski, kljub naglemu razvoju še vedno preslabo razvit.

TOMAŽ COKAN

● NA OSNOVNIH ŠOLAH

Povišane najemnine za telovadnice

Občinski komite za družbene dejavnosti je 21. oktobra obravnaval predlog osnovnih šol o povišanju enotne najemnine za telovadnice za 50 odstotkov, in sicer od 1. septembra 1985 dalje, in ga potrdil.

Najemnina za uro uporabe male telovadnice je po novem 5,316 din za kvadratni meter, za srednjo telovadnico 4,004 din za kvadratni meter in za veliko telovadnico 3,051 din za kvadratni meter.

● SLOGA 85

III. memorial Adolfa Mejača

Lepa sončna nedelja, 13. oktober 1985, 8. ura zjutraj na balinišču KBK Sloga v rekreacijskem športnem centru v Sneberjah. III. memorial Adolfa Mejača Sloga 85.

Sicer pa se je turnir začel že 7. oktobra in udeležilo se ga je 44 ekip iz vse Slovenije. V finalni del pa se je uvrstilo 16 ekip.

Turnir bi se moral sicer začeti ob 8. uri, vendar niso bile še prisotne vse ekipe za svečanost ob začetku. Tedaj pa je prišlo sporočilo, da je imela ekipa iz Dobrave pri Sežani na Šmartinski cesti, tj. tik pred ciljem, prometno nesrečo in sta bila dva člana ekipe težko ranjena. Vsi udeleženci turnirja, posebno še gostitelji KBK Sloga jima želijo čimprejše okrevanje in vrnitev med svoje klubске tovariše.

Na finalnem turnirju so sodelovali naslednji klubi oziroma ekipe: gostitelj KBK Sloga s tremi ekipami

(Sloga, Sloga veterani in Rekord), Goriška Brda, Slape, Salonit Anho-v, Jadran Izola, Zarja, Železnica Postojna, Šiška, Strmec, Krim Rud-nik, Sovič Postojna in Zavor.

Predsednik KBK Sloga Jakob Dim-nik je pozdravil vse navzoče, jim za-želel dobrodoščilo in prijetno po-čutje med gostitelji in v kratkih bese-dah orisal aktivnost umrlega člana Adolfa Mejača, nosilca imena tega turnirja, ki je prvič potekal na novih klubskih baliniščih. Navzoči so bili tudi svojci Adolfa Mejača, med kate-rimi je bil deležen posebne pozornos-ti njegov oče, ki se je turnirja udele-žil kljub svojim 83 letom.

Tovariš Dimnik je tudi čestital ekipi Jadrana iz Izole za uvrstitev v I. zvezno ligo.

Besedo je povzel zvezni sodnik Janez Jarc. Pojasnil je potek tekmo-vanja in ekipe so na 4-steznem bali-nišču začele s tekmovanjem.

Turnir je potekal ves dan. Ogle-dalo si ga je večje število gledalcev — ljubiteljev balinarskega športa, ki je med najatraktivnejšimi v naši KS.

Turnir se je potegnil celo v noč. Po zanimivih igrah je imela največ

športne sreče in uspeha domača ekipa Slavije v postavi Mejač, Kren-snik, Keber in Keber ml. V finalu je premagala ekipo Šiške z 12:6, v boju

za 3. mesto pa so veterani Sloge pre-magali ekipo postojnskega Železničarja s 13:10.

Vsem zmagovitim in uvrščenim ekipam iskreno čestitam. Sicer pa bo turnir ostal še dolgo v spominu, posebno ekipam Sloge, tudi zaradi dobre organizacije in dobrega počutja gledalcev, ki so ga izražali s spontanimi klici zadovoljstva med igro.

Nasvidenje na IV. memorialu Adolfa Mejača. IVAN KOS

ugoden nakup
zaves vam
nudi indu-
strijska
prodajalna na
Šmartinski 52

● ZTKO Lj. Moste-Polje

RAZPISUJE

Občinsko zimsko trmsko tekmovanje v balinanju za sezono 1985/86

1. Tekmovanje se bo pričelo v začetku decembra in bo potekalo v decembru 1985, januarju, februarju in marcu 1986 na pokritem balinišču BSK BALINČEK, Slape 12/b.

2. Tekmovanje bo ob TORKIH ali ČETRTHIH od 17. ure dalje.

3. Tekmovalo se bo po tiga sistemu, ekipa bo nastopila enkrat tedensko.

4. Ekipa šteje 4 tekmovalec in eno rezervno.

5. Prijavnina za ekipo znaša 2.700 din in jo je potrebno poravnati na žiro račun: 50103-678-38477 ZTKO LJUBLJANA MOSTE-POLJE, s pripisom: Za balinanje. Prijavam priložite fotokopijo plačane prijavnine.

6. ZADNJI ROK PRIJAVE JE PETEK, 8. novembra 1985 do 13. ure.

7. Izvajalec tekmovanja je BSK BALINČEK, Slape 12/b.

8. Prve tri ekipe prejmejo pokale.

9. Vse informacije dobite po telefonu št. 448 132 (Košutnik) ali 263-180 (Kobal).

10. Zrebanje bo 12. novembra 85 ob 18. uri na balinišču BSK Balinček v Polju, kjer se bomo dogovorili tudi o sistemu tekmovanja (ali 2 četvorki ali četvorka in 2 dvojki).

ZTKO LJ. MOSTE-POLJE
Komisija za športno rekreacijo

● PRIJAVNICA

IME EKIPE

IME IN PRIIMEK VODJE

NASLOV VODJE DOMA

POŠTA

POŠTNA ŠTEVILKA

TELEFON DOMA

TELEFON V SLUŽBI

POIMENSKI SEZNAM IGRALCEV:

1. 2.
3. 4.

Žig (Podpis vodje ekipe)

● S KOLESOM DO MAROKA IN NAZAJ

Pustolovščina, ki ti da vse

Dva Saturnužana, ki jima je že v krvi potovati, videti in doživeti, sta letošnje vroče poletje in čas dopustov izkoristila za garaško popotovanje s kolesom ob zahodnem Sredozemlju v samo Afriko. Mlada pustolovca sta Vojko Fatori in Boris Zakrajšek, ki sta se 21. junija odpravila na dolgo pot po Italiji, Franciji, Andorri, Španiji do Maroka in nazaj v Španijo. Skupaj je merilec na kolesu našel 5500 kilometrov. Z ladjo pa sta opravila še okrog 2500 kilometrov morske poti; drugih prevozov na tej mediteranski turisti nista uporabila. Temperatura se je držala pri plus 40 stopinjah in še višje. Sama pa sta se povzpela celo 2400 metrov visoko.

Imata domača Rogova športna kolesa, ki sta ju namensko priredila z nekaterimi tujimi deli. Šotor, spalni vreči, lonec, kuhalnik, okrog 6 kilometrov zdravil in še raznih drugih pripomočkov — tega se je nabralo toliko, da je kolo tehtalo — in to na vsej progi — 58,7 kg. Imela sta le nekaj gumi defektov in lomov špic. »Ravno prav, da sva lahko malo več počivala,« mi je z roko zamahnil Vojko, ki mi je s slastjo, kot bi se basal z najljubšo poslastico, v utrinjih nihal doživljaja s te dolge vroče ture. »Pa tudi zdravil nista potrebovala. Bilo je nekaj kriz na začetku poti zaradi napo-rov, imela sva tudi nekoliko strahu z vožnjo skozi glavna mesta in po avtocestah, kmalu pa sva se vsemu privadila. Takrat sva začela šele prav uživati, postala sva del svetovnih potnikov. Srečevali smo se, ustavljali, se pozdravljali in z rokami tehtali kolesa — popotniki z vseh vetrov. Tudi motoristi so naju navdušeno pozdravljali. Tako sva spoznala, da sploh nista tako sama, kot je bil najin prvi občutek, mar-več da imava tudi v tujih deželah številne prijatelje. V Španiji sva se srečala celo z našimi zdolci, s se-stro in njenim možem naše sode-lavke iz Saturnusa, ki sicer živita in delata v Švici, pa imata v Španiji vi-kend. To je bilo živo. Obiskala sva tudi moje sorodnike v Barceloni, tako da sva na tej turi tudi druge prijete presenečala.«

Kako pa sporazumevanje in denar?

»Malo angleščine, malo itali-janščine, malo mimike pa smo si vse povedali in drug drugega razu-meli,« je Vojko tudi meni odgovoril v tej jezikovni mešanici. »Z de-

narjem sva imela še največ težav; zmanjkovalo nama ga je. Kuhala sva si večinoma sama, spala tudi zunaj kampov, pa vendar je vse skupaj kar zahtevalo svoj finančni davek.« Saj sva na primer samo vode popila vsak dan po 10 litrov, liter pa stane 100 ali 120 dinarjev. Boris je na poti shujšal osem, jaz pa le dva kg. Tako sva postala vse-stransko peresno lahka in naju je domov kar veter prinesel. Potrošila sva vsak po 2500 mark. Vsega sama nista zmogla zbrati, zato so pomagali še Saturnus, Teol, BTC, Emona Globtour, Franc Jelen, Ivan Kuhar in Janez Paternoster. Skupaj 100.000 dinarjev. Njim bova ostala vedno hvaležna.«

In kaj je bilo največje doživetje?

»Doživetja se nama sedaj kar preživajo v spominu, vsi dogodki hočejo biti na vrhu — in tako, mi-slim, da je prav. Posebno doživetje je Andora, država s 35.000 pre-bivalci, ki je visoko v gorah na meji med Francijo in Španijo, pa po drugi strani Gibraltar na obali morja z mešanico Španije, Anglije

in Afrike. Posnela sva veliko dia-pozitivov. Vendar — doživetje je vsa tura. Včasih sva potovala z ženo ali tudi sam z avtom, motorjem ali letalom. Iz kraja v kraj, iz hotela v hotel, kot bi bila v kletki ali akvari-ju. Dežela so ljudje, ljudi pa lahko doživeli le s kolesom ali peš. V potu svojega obraza, edino v njem je re-snica, edino tako se počutiš vsega. V tem je tisti skriti mik, ki ti da moč in te odvrne od bedastega poleža-vanja na peščenih obalah, obvez-nega zrezka opoldne in vsega dru-gega s tekočega traku programira-nega turizma.«

V prihodnjem letu nameravata Vojko in Boris spet s preostalo »klopco«, s katero so že toliko pre-kolesarili, do Grčije z vlakom in potem kriljem krazem po njej s ko-lesi, tako da v prihodnje v tej deželi ne bo kotička, ki ga ti fantje ne bi poznali.

Za kasneje, še vedno v srednje-ročnem načrtu 1986—1990, pa se fanta nameravata odpeljati v Ame-riko, pod najvišje nebotičnike sveta. S. G.

Vojko Fatori

Boris Zakrajšek